

Cel 10: Zmniejszyć nierówności w krajach i między krajami

Społeczność międzynarodowa dokonała znacznych postępów w dążeniu do wyciągnięcia ludzi z ubóstwa. Najbardziej wrażliwe narody - kraje najmniej rozwinięte, kraje bez dostępu do morza i małe państwa wyspiarskie - nadal podążają w kierunku ograniczenia ubóstwa. Mimo to, wciąż się utrzymują nierówności i nie wszyscy mają zapewniony równy dostęp do opieki zdrowotnej, edukacji i innych dóbr.

Mimo, że udało się zmniejszyć nierówność dochodową między krajami, to jednak nierówność ta nasiliła się wewnątrz poszczególnych krajów. Coraz bardziej staje się jasne, że sam wzrost gospodarczy nie wystarczy, by obniżyć skalę ubóstwa. Konieczne jest, by każdy człowiek mógł korzystać z inkluzywnego postępu gospodarczego, opartego na trzech filarach zrównoważonego rozwoju - ekonomicznym, społecznym i środowiskowym.

Uwzględnianie potrzeb osób pokrzywdzonych i grup marginalizowanych powinno stać się powszechną zasadą stosowaną w politykach dążących do zmniejszenia nierówności.

Zadania

- Do 2030 roku stopniowo osiągać i utrzymywać wzrost dochodu uzyskiwanego przez najbiedniejsze 40% populacji na poziomie wyższym niż średnia krajowa.
- Do 2030 roku promować i wzmocnić inkluzywność społeczną, gospodarczą i polityczną wszystkich ludzi, bez względu na wiek, płeć, niepełnosprawność, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, religię lub status ekonomiczny bądź inny.
- Zapewnić równe szanse oraz zmniejszać istniejące nierówności poprzez eliminowanie dyskryminujących praw, polityk i praktyk oraz promować odpowiednią legislację, polityki i działania w tej dziedzinie.
- Przyjąć polityki, w szczególności fiskalną, ochrony socjalnej i wynagrodzeń oraz stopniowo osiągać większą równość.

- Poprawić regulacje i monitorowanie globalnych rynków i instytucji finansowych, oraz wzmocnić wdrażanie tych regulacji.
- Wzmocnić reprezentację i głos krajów rozwijających się w procesie decyzyjnym w międzynarodowych instytucjach gospodarczych i finansowych, by budować bardziej skuteczne, wiarygodne, odpowiedzialne i praworządne instytucje.
- Ułatwiać przemyślaną, bezpieczną, regularną i odpowiedzialną migrację oraz przepływ ludzi, w tym poprzez implementację zaplanowanych i dobrze zarządzanych polityk migracyjnych.
- Wprowadzić w życie zasadę specjalnego i zróżnicowanego traktowania krajów rozwijających się, w szczególności tych najmniej rozwiniętych, zgodnie z wytycznymi Światowej Organizacji Handlu.
- Zapewnić oficjalną pomoc rozwojową (Official Development Assistance) i przepływ środków finansowych, w tym bezpośrednio inwestycje zagraniczne do krajów najbardziej potrzebujących, w szczególności do państw najmniej rozwiniętych, krajów afrykańskich, małych państw wyspiarskich i tych bez dostępu do morza, zgodnie z krajowymi planami i programami tych krajów.
- Do 2030 roku zmniejszyć koszty transakcyjne zagranicznych przekazów pieniężnych do mniej niż 3% i wyeliminować przekazy, których koszty wynoszą więcej niż 5%.

Fakty

- W latach 1990 - 2010 nierówność dochodowa w państwach rozwijających się wzrosła średnio o 11%.
- Znacząca większość gospodarstw domowych w państwach rozwijających się, tj. ponad 75% populacji, żyje w społeczeństwach, w których dochód jest bardziej nierównomiernie rozłożony, niż miało to miejsce w latach 90. XX wieku.
- Badania potwierdzają, że poniżej pewnego progu nierówności niekorzystnie wpływają na rozwój i redukcję ubóstwa, a także na związek między uczestnictwem w sferze publicznej i politycznej a poczuciem własnej wartości i samorealizacji.
- Wzrost nierówności dochodowej nie jest nieunikniony. Kilka krajów zmniejszyło już nierówność dochodową lub utrzymało ją na dotychczasowych poziomie przy jednoczesnym osiągnięciu rozwoju.
- Nie stawimy skutecznie czoła nierównościom dochodowym, jeśli nie zapewnimy wszystkim równych możliwości rozwojowych.
- Jak wynika z badań przeprowadzonych przez Program NZ ds. Rozwoju (United Nations Development Programme - UNDP), na całym świecie decydenci przyznają, że poziom nierówności w ich krajach jest na ogół wysoki i stanowi potencjalne zagrożenie dla długoterminowego rozwoju społeczno-ekonomicznego.

- Badania dotyczące krajów rozwijających się potwierdzają, że wskaźnik umieralności dzieci poniżej piątego roku życia w regionach skupiających 20% najbiedniejszej ludności świata jest trzykrotnie wyższy niż wskaźnik dotyczący bogatszych regionów.
- W skali światowej znacząco wzrósł poziom ochrony socjalnej, mimo to istnieje pięciokrotnie większe prawdopodobieństwo, że osoby z niepełnosprawnością poniosą duże większe koszty zdrowotne niż osoby pełnosprawne.
- Pomimo ogólnego spadku śmiertelności okołoporodowej w większości państw rozwijających się, kobiety zamieszkujące obszary wiejskie wciąż są narażone na trzy razy większe ryzyko zgonu z powody powikłań okołoporodowych niż kobiety mieszkające w miastach.

Ośrodek Informacji ONZ w Warszawie
<http://www.unic.un.org.pl>
(czerwiec 2016 r.)